

vil vide det, kan det ærede Medlem undersøge: Hos hvem sker Udpantningen for Arealafatten? Hvem bliver den, der skal udrede den under Udpantningstvang? Det ærede Medlem vil finde, at det er Ejeren, og at det altsaa legalt er en direkte Stat, synes jeg ikke, der kan være noget Spørgsmaal om. — Det ærede Medlems Omtale af Forholdstalsvalgmaaden er saa højt mærkværdig, at jeg ikke skal gaa nærmere ind paa det. Hvorledes det ærede Medlem kan komme til, at en Mand har 100 Stemmer, forstaar jeg ikke, netop under en Forholdstalsvalgmaade, men det maa være det ærede Medlems Sag at forklare det nærmere.

Frier: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden (Høgsbro): Folketingsmanden for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Frier) har Ordet for en kort Bemærkning.

Frier: Jeg har ikke lige over for den højtærede Minister villet hævde, at han ikke havde nogen Grund til at tage Hensyn til Udvalgets Stilling fra i Fjor, jeg har blot villet hævde de enkelte Udvalgsmedlemmers Ret til for deres eget personlige Bedkommende at henvise til de Forbehold, der i denne Betænkning vare tagne. Jeg har heller ikke udtalt mig med et Sværmeri for Forholdstalsvalgmaadens Gennemførelse under de nuværende Forhold, men jeg har sagt, at naar galt skulde være, og der var Tale om Valg mellem de to Ting, vilde jeg foretrække at bevare det nuværende med Forholdstalsvalgmaaden fremfor at saa Forholdstalsvalgmaaden gennemført under de Forhold, som Lovforslaget betegner. Endelig mente jeg ganske vist ikke for Alvor, at der i Lovforslagets Udtryk: „Beboere“ laa en fornuftig Mulighed for den Fortolkning, jeg gav af Ordet, men jeg er ikke ganske vis paa, om det i det hele taget altid netop er de fornuftige Fortolkninger, der komme til at råde lige over for gældende Love. Derfor ansaa jeg det for forsigtigere, at spørge mig for; man vilde nemlig med et stort Fond af juridisk Spidsfindighed meget godt kunne sige: Der staar i Grundloven, at „enhver uberygtet Mand har Valgret, med mindre han“, og saa komme Betingelserne. Altsaa staar der nu i dette Lovforslag, at enhver Beboer har Valgret paa de Betingelser: a. at han har egen Husstand og ikke staar i privat Tjenesteforhold, b. at han ikke nyder Understøttelse af Fattigvæsenet, c. at

han ikke er ude af Raadighed over sit Bo, lutter Betingelser, som meget vel kunne tilfredsstilles af en Kvinde. Ordene kunne altsaa, naar man vil holde sig til det aldeles formelle, hvad der staar, maaske ved Kunst drejes til at betyde, at man ser bort fra Kønnen og kun spørger, om den vedkommende Person i øvrigt opfylder de Betingelser, der kræves, for at han skal have Valgbarhed til Folketinget. Men jeg fastholder naturligvis ikke, at man fornuftigvis kan og bør fortolke Ordene paa den Maade, og det glædede mig, at den højtærede Minister ogsaa anerkendte, at Spørgsmaalet om Kvindernes Valgret ikke er berørt i denne Lov, saa er der Mulighed for at komme til Forhandling derom paa et senere Stadium.

Korsgaard: Det forekommer mig, at den højtærede Minister er lidt rast i sine Slutninger, naar han utrede, at hvis Folketinget skulde være bundet ved, hvad det tidligere har vedtaget angaaende de kommunale Raad, saa kunde vi overhovedet ikke komme til nogen Reform af de kommunale Love. Det er lidt for rast sluttet. Det eneste, man kan slutte af Folketingets tidligere Stilling i dette Spørgsmaal, er, at hvis Folketinget vil gøre noget ved de kommunale Raad, skal det gaa i Retning af Udvidelse. Men hvad Folketinget ikke kan gøre efter den Holdning, det gentagne Gange har indtaget, er at gaa til en Indskrænkning af Valgretten til de kommunale Raad, saaledes som her foreslaas. Den højtærede Minister kom ogsaa noget let, synes mig, fra Folketingets tidligere Stilling i denne Sag, idet han sagde, at Folketinget havde vedtaget et saadant Forslag, fordi Tinget var saa sikkert paa, at det ikke kom videre. Det synes mig at være at tage Folketinget lidt for gemytligt, at tro, at naar Folketinget gentagne Gange vedtager et Forslag, behandler det i Udvalg og lader det gaa videre til Landstinget, saa skal det egentlig ikke forstaaes som andet end Løjer og Langtaal uden nogen som helst Betydning. Den højtærede Minister taaler ellers ikke, at man tillægger ham Motiver, som han ikke vil vedkende sig, og det forekommer mig, at han skulde maale Folketinget med samme honette Maalestok, som han ønsker selv at maales med.

Indenrigsministeren (Singer & Lev): Jeg tror ikke, at jeg har sagt, at Folketinget havde vedtaget det omtalte Forslag, fordi man vidste, at det ikke blev til Lov; jeg vilde beklage, hvis jeg har brugt det Udtryk, men jeg tror ikke, at jeg har brugt det. Jeg har sagt eller i alt Fald ment, at Folke-